

som skal repræsentere det danske Landbrug paa de Pladser i Europa, som man vil finde det rigtigst at søge at erobre som Markeder for danske Landbrugsprodukter. Jeg ved ikke, om det er Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, der tager Initiativet, men jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister kan tage Initiativet, og jeg beder ham gøre det. Jeg formoder, at det skal afgøres af Regeringen og Rigsdagen, til hvilke Pladser vi skal sende Konsulenter. For mig er det afgørende, at de vedkommende bliver udpeget saa snart som muligt, for at de kan gennemgaa den Foruddannelse, som jeg ved er absolut nødvendig; hvem man nu end udpeger. Det skal sandsynligvis være en Landbrugskandidat, men danske Landbrugskandidater er, som bekendt, i Regelen ikke sprogkyndige, og deres rent faglige Uddannelse er heller ikke fyldigere, end at de, naar de skal sammenlignes med de tilsvarende dygtige Mænd i Udlandet, godt kan have Brug for et Aars Tid eller to, i hvilken Tid de kan forøge deres rent faglige og navnlig forretningsmæssige Kundskaber. Jeg vil derfor finde det rigtigst, at disse Mænd udpeges, og at det afgøres, paa hvilke Pladser vi skal have Repræsentation. Efter min Opfattelse bør vi have en Mand til Tyskland, en Mand til Polen og een til — muligvis to Mand til — til Rusland. Naar disse Lande efter Krigen faar Mulighed for en friere Udvikling, som de hidtil har savnet, vil de sikkert kunne beslaglægge den Smule Overskudsvarer, som vi faar her i Landet. Det er jo meget store Lande; her er Tale om: Hvis en enkelt Mand skal overkomme hele Rusland, tror jeg, han bliver overbebyrdet med Arbejde. Jeg kunde tænke mig, at den nuværende, som er meget kyndig derovre, fik et Par Assistentter, een, som var kyndig i Husdyrbrug, og een, som var kyndig i Planteavl. Men derom kan der jo forhandles med vore faglige Organisationer. Det gælder om, at vi faar sendt disse Mænd ud paa deres Plads, saa snart Krigen er sluttet, thi de Produkter, som vi raader over til Udførsel fra Landbruget, har man paa nærværende Tidspunkt ikke i de andre Lande. Der gaar sikkert et Aar eller to, i hvilke vi kan være omtrent alene om de Markeder, som vi søger at erhverve. Det har da sin store Betydning, at vi kommer frem med Varen som en kontrolleret Vare, som en god og fin Vare, som vedkommende Modtager kan være tjent med. Man vil maaské sige, at den danske

Handelsstand skal nok klare dette, vi behøver ikke at have nogen særlig Repræsentation. Jeg maa dertil svare; at jeg har al Respekt for Handelsstandens Dygtighed paa disse Omraader, og jeg ved, at Handelsstandens Mænd gør uhyre meget for at føre frem de gode Varer, vi raader over; men de har ikke den Sagkundskab, som skal til i et Tilfælde som dette, hvor Talen er om at trænge frem med velsorterede Varer, der er forarbejdede under Kontrol, Varer, som man ønsker at erobre et Marked for i Fremtiden. Det afgørende er ikke den Pris, man faar i Øjeblikket, det afgørende er, at man finder de rigtige Købere, som forstaaer at arbejde med de Varer, som vi under kyndig Ledelse frembringer her i vort Land. Thi det er et varigt Marked, vi ønsker for disse Produkter. Vi har allerede et lille Overskud af Frø. I de senere Aar, en halv Snæs Aar før Krigen, har en Del Mænd her i Landet indlagt sig Fortjeneste af at fremme Frøavlén paa en Maade, som har været til overordentlig Nytte for hele vort Samfund nu i Krigen. Der dyrkes dog endnu ikke mere end lidt under en 1 pCt. af hele den danske Jord med Frø. Der er saaledes ikke Fare for, at der bliver for meget; men det Frø, vi har tilovers, bør vi finde Afsætning for i fremmede Lande, naar Landet selv er blevet forsynet, og der er ikke Tvivl om; at i disse nye store Landbrugslande, hvor hele Produktionen ligger lavt i Forhold til vor, og Kvaliteten er tarvelig i Forhold til vor, vil man med Kyshaand modtage de Produkter, vi fremstiller. Hvad der gælder Frø, gælder ogsaa Sædevarer. De sidste 15 Aar før Krigen har vi fremstillet forædlede Sædevarer her i Landet, og uagtet vi havde Lyst til at sende over Landets Grænser, blev det dog ikke meget, vi fik Lejlighed til at sende; vi havde ikke indarbejdet noget Marked. I saa Henseende var Svenskerne forud for os. De havde i Virkeligheden ikke bedre Betingelser end vi, men de var forud, forretningsmæssigt set, og fik hurtigt et Marked. For Frø og Sædevarer er det af Betydning, at vi faar landbrugskyndige Medarbejdere eller endog ledende Mænd som Repræsentanter for det danske Landbrug i Udlandet. For Husdyrbruget gælder det ikke mindre, men paa det Omraade har vi dog haft nogen Lejlighed til at vinde Terræn før Krigen. Der er baade i Polen og Rusland ret store Distrikter, hvor man kender dansk Husdyrbrug. Der vil jeg antage, at vi ret hurtigt kan komme frem igen. Men for alle tre Overskudsproduktioners Vedkommende